

ת"פ 17651/07/20 - מדינת ישראל נגד עדי רייטן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17651-07-20 מדינת ישראל נ' יהב בלילה ואח'

לפני כבוד השופטת מעין בן ארי

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מרדית שיבאן

נגד

הנאשמת 2

עדי רייטן

ע"י ב"כ עו"ד אורן שי

גזר דין

כללי

נאשמת 2 (להלן- **הנאשמת**) הורשעה, על בסיס הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיוע לסרסרות למעשה זנות, לפי סעיף 199(א)(2) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- **חוק העונשין**) ושל החזקת מקום לשם זנות, לפי סעיף 204 לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן כולל 5 נאשמות, ואוחז שלושה אישומים, כאשר לנאשמת מיוחס האישום הראשון בלבד, כדלקמן:

עובדות כתב אישום המתוקן (אישום 1)

בהתאם לעובדות, החל מחודש אוקטובר 2010 ועד ליום 19/03/2018 (להלן- **התקופה**), ברחוב המסגר בתל אביב, הפעילה נאשמת 1, וניהלה בית בושת בו סופקו שירותי מין בתשלום (להלן- **בית הבושת** או **העסק**) והעסיקה את נאשמות 2-5 ששימשו כפקידות בבית הבושת וסייעו בניהולו. הנאשמת 1 העמידה בחזית העסק את ס.מ (להלן- **אשת הקש** או **ס.מ**) שהתייצגה כבעלת העסק, במטרה להסוות ולהסתיר את הפעילות העבריינית בבית הבושת, ואת מקור הכנסתה הנובע מפעילות זו. אשת הקש הייתה אחראית לניהול השוטף של בית הבושת עבור תשלום חודשי בסך של אלפי שקלים.

הנאשמת עבדה בבית הבושת במשך כ- 5.5 שנים, מאז פתיחתו בשנת 2010 ועד מועד סגירתו בשנת 2018. הנאשמת עבדה 4-5 פעמים בשבוע, בעיקר במשמרות בוקר והיא פתחה את המקום באמצעות מפתח שהיה ברשותה. תפקידה של הנאשמת כלל, בין היתר, מענה לטלפונים ומתן הסבר ללקוחות על התנהלות המקום, קבלת נשים לעבודה, עריכת סידור עבודה, קבלת לקוחות וניתובם לנשים, גביית תשלום ועריכת תיעוד של הטיפולים והתקבולים, מעקב אחר זמני שהיית הלקוחות והודעה על סיום הטיפול, טיפול בהזמנת ציוד ומעקב אחר חסרים, טיפול בליקויי תחזוקה, עריכת סידורים שונים הכוללים הפקדת כספים, תשלום חשבונות וכד'.

הנאשמת החזיקה ברשותה חותמת של העסק, ניהלה את ההתנהלות החשבונאית של העסק באופן בו ערכה רישום

שוטף של הוצאות והכנסות המקום והגישה את החשבוניות לרואה החשבון אחת לחודשיים באמצעות שליח. כמו כן, דווחה הנאשמת לנאשמת 1, באופן שוטף, בדבר ההכנסות השוטפות.

הנאשמת נטלה את שכר עבודתה למשמרת בסך 250 ₪ מכספי האתנן, בסוף כל משמרת, במזומן. בשלב מסוים במהלך עבודתה, קיבלה שכר חודשי בגובה 10,000 ₪ במזומן או בהעברה בנקאית, מכספי האתנן, וכן הונפקו לה תלושי שכר.

הנאשמות הנוספות בפרשה

נאשמת 1 הורשעה בעבירות של סרסרות למעשי זנות, החזקת מקום לשם זנות ופרסום שירותי זנות. בנוסף, הורשעה בעבירות מס של השמטת הכנסה בסך של למעלה מ- 22 מיליון ₪, עשיית פעולה ברכוש אסור והלבנת ההון. בעניינה הוגשו תסקירים שהצביעו על הליך שיקומי משמעותי ולאחר שנקבע כי קיימת הצדקה בעניינה לסטות לקולא ממתחמי הענישה, מטעמי שיקום, היא נידונה למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, מאסרים מותנים וקנס כספי משמעותי.

בערעור שהגישה המדינה (ע"פ 1810/22 מיום 31/5/22), הוחמר עונשה ונקבע כי תקופת המאסר תעמוד על 36 חודשים, מהנימוקים שיפורטו בהמשך (להלן- **עניינה של נאשמת 1**).

נאשמות 3 ו- 5 עבדו כפקידות בבית הבושת, לתקופות של 6-7 חודשים, מספר פעמים בשבוע, במשמרות. ברשותן היה מפתח של המקום ותפקידן היה לפתוח ולנעול את המקום, לענות לטלפונים ולמסור הסבר ללקוחות שכללו את תיאור המקום, דרכי הגעה, תיאור הנשים והתשלום הנדרש. בנוסף, קיבלו את הלקוחות, גבו מהם תשלום וניתבו את הלקוחות לנשים; ערכו רישום של כניסת הלקוחות, עקבו אחר זמני השהייה של הלקוחות בחדרים והודיעו על סיום הזמן בדפיקה על הדלת; בסיום משמרת, נטלו הפקידות את שכר עבודתן עבור אותה המשמרת בכסף המזומן מהאתנן היומי, או שהנאשמת העבירה להן שכר באמצעות העברה בנקאית מכספי האתנן. כמו כן הונפקו עבורן תלושי שכר, לעיתים בגובה שכר נמוך מזה שהרוויחו בפועל. על האמור, הורשעו בעבירות של סיוע לסרסרות למעשה זנות ושל החזקת מקום לשם זנות.

נאשמות 3 ו- 5 עברו גם הן הליך שיקומי ממושך ומשמעותי ולאחר קבלת תסקירי שירות המבחן, ובהינתן תפקידן בבית הבושת כמו גם פרק הזמן בו עבדו- הגיעו הצדדים לענישה מוסכמת בעניין והוטל על הנאשמות 3 ו- 5 מאסר מותנה, צו מבחן, צו של"צ בהיקף של 200 שעות וקנס כספי.

נאשמת 4 עבדה כפקידה בבית הבושת לתקופה כוללת של כ- 5 שנים (לא באופן רצוף). תפקידה דומה לזה המתואר ביחס לנאשמות 3, 5.

לאשת הקש שבעניינה הוגש כתב אישום בנפרד, מיוחסות עבירות סרסרות למעשה זנות, החזקת מקום לשם זנות וכן סיוע להלבנת ההון, כל האמור בתקופה מקבילה לזו המיוחסת לנאשמת 1.

עניין של נאשמות 4, ו-ס.מ. קבוע לשמיעת טיעונים במועד אחר.

תסקירי שירות המבחן

מתסקירי שירות המבחן מהמועדים 2/1/22 ו- 19/6/22, עלה כי הנאשמת, בת 46, מתגוררת בבית אמה עם האם ועם

בתה בת ה- 4. כיום, ומזה כשנתיים עובדת בחברת סיעוד ומטפלת בקשישים.

נסיבות חייה המשפחתיות של הנאשמת מורכבות, הקשר עם האב נותק עת הייתה כבת 12, עקב גירושי ההורים וחודש אך בעת האחרונה. כאשר הייתה כבת 17, אובחנה אצל אמה מחלת מאניה דיפרסיה שהשפיעה על תפקודה של האם ומאז, הנאשמת מטפלת בה ומסייעת לה. ברקע מורכבות זו בחייה, התקשתה הנאשמת ליצור קשרים חברתיים מיטיבים, היא התחברה לחברה שולית והחלה לצרוך סמים. על רקע זה שוחררה מצה"ל מספר חודשים לאחר גיוסה. הנאשמת התקשתה להתמיד במקומות עבודה, עבדה בעבודות מזדמנות וניהלה אורח חיים שכלל שימוש באלכוהול ובסמים, עד כדי התמכרות. כיום הנאשמת שוללת שימוש בחומרים ממכרים ובדיקות שנעשו נמצאו נקיות משרידי סם.

הנאשמת הכירה את נאשמת 1 דרך חברים משותפים, וזו הציעה לה עבודה כפקידה. לדבריה, גילתה יחס אמביוולנטי למקום ולעבודה, אך בשל הרווח הכלכלי שהשיגה המשיכה בעבודתה משך שנים, תוך ניתוק מהמחירים ומהפגיעות הנלוות לה, תוך שהתקשתה לראות את המאפיינים הפליליים של עיסוקה ואת היותה חלק ממערך הניצול והפגיעה.

שירות המבחן התרשם כי מורכבותה האישית של הנאשמת, היעדר גורמי תמיכה וסמכות בחייה, קשייה הרגשיים ובחירותיה לאורך השנים, המאופיינות באורח חיים הישרדותי והתמכרותי, מציבות אותה בסיכון להישנות ביצוע עבירות. הנאשמת הפנימה נזקקותה הטיפולית וגורמי הסיכון בעניינה, הביעה מוטיבציה טיפולית ומתחילת הדרך ועד היום משתפת פעולה ועומדת בקשר רציף עם שירות המבחן.

הנאשמת החלה הליך טיפולי קבוצתי ייעודי לנשים עוברות חוק במסגרת שירות המבחן, בחודש דצמבר 2021.

השירות הצביע על שיתוף הפעולה המשמעותי של הנאשמת עם ההליך הטיפולי, לרבות הגעה בקביעות למפגשים והעמקה בתכנים אישיים. עוד במסגרת הטיפול, הנאשמת עברה הליך עיבוד עבירה מעמיק, במסגרתו הצליחה להפנים את המניעים הרגשיים שעמדו בבסיס בחירותיה. היא נוטלת אחריות למעשיה, מבטאת צער וחרטה, מגלה אמפטיה כלפי הקרובות ומכירה בחומרת המעשים ובנזק שהסבה.

להתרשמות השירות, הנאשמת עברה טיפול מעמיק, בעזרתו נראה כי ערכה שינוי בחייה. כך, היא מצליחה כיום לנהל אורח חיים יציב ונורמטיבי, ממשיכה להתמיד במסגרת התעסוקתית ולשמור על ניקיון מסמים. הנאשמת עובדת מזה שנתיים בחברת סיעוד ובמקביל בתחום השיווק, ומתרכזת בגידול בתה. ההתרשמות הינה כי מידת הסיכון בעניינה פחתה, שכן הנאשמת יכולה לגלות מודעות לגורמי הסיכון במצבה.

לאור הטיפול והשינוי שערכה הנאשמת, לצד יתר הנסיבות לרבות העדר פתיחת תיקים או שימוש בסמים ואלכוהול וכן העובדה כי הנאשמת "אינה מאופיינת בדפוסים עברייניים", הפרוגנוזה הינה המשך הפחתת הסיכון הנשקף מפניה, ועל אף המלצה ראשונית על הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות, המליץ שירות המבחן להמשיך בדרך הטיפולית ולא לקטוע את היציבות אליה הגיעה הנאשמת בכל אפיקי חייה. בנוסף, הובא בחשבון כי מדובר במעמד משפטי ראשון שמהווה גורם הרתעה משמעותי עבורה, וכן בהתחשב בנסיבותיה האישיות והמשפחתיות המליץ שירות המבחן לנקוט בענישה שיקומית של צו מבחן וצו של"צ בהיקף משמעותי.

תמצית טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים בהם הורשעה הנאשמת, בהתחשב בתקופת עבודתה הממושכת בבית הבושת, היקף עבודתה, חלקה בהתנהלות העסק והשכר הגבוה שקיבלה בתמורה. לאור אלה, לשיטת המאשימה,

הגם שהנאשמת נמנית על הדרג הפקידותי ולא על הדרג הניהולי, הרי שהיא ניצבת בראש מדרג החומרה, זאת מבין הפקידות שעבדו במקום (נאשמות 3, 4, 5).

יוקדם ויצוין כי, מוסכם על המאשימה כי יש מקום, בעניינה של הנאשמת, לסטות ממתחם הענישה שייקבע, מטעמי שיקום.

כפי שנטען בהרחבה בעניינה של נאשמת 1, מעשיה של הנאשמת פגעו בערכים המוגנים שעניינם בין היתר הצורך להגן על כבודן של נשים במעגל הזנות, על שלמות גופן וקניינן. עוד הודגש רכיב הניצול של אותן הנשים, והפקת רווחים כספיים על גבן, זאת גם כאשר מדובר בפקידה שעבדה בעסק ולא בראש הפירמידה.

ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות ענישה נהוגת, ממנה ניתן ללמוד כי במקרים דומים של פקידות שעבדו בבתי בושת, נקבעו מתחמי הענישה בהתאם לתקופת הזמן בה עבדו אותן הפקידות, כאשר במרביתם דובר בתקופות של מספר חודשים עד שנתיים ומתחמי הענישה שנקבעו בנסיבות אלה בעבירות דומות נעים בין מספר חודשי עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בפרק הזמן הממושך שעבדה הנאשמת, מעל ל-5 שנים, וחלקה בהתנהלות השוטפת של העסק, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 16 ועד 30 חודשי מאסר לצד קנס כספי משמעותי.

אשר לעונש המתאים לנאשמת, נטען כאמור כי עניינה של הנאשמת מצדיק סטייה ממתחם הענישה, וזאת לנוכח מצבה האישי של הנאשמת ונסיבותיה האישיות, ובייחוד ההליך השיקומי שעוברת לאורך זמן, כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן. לאור מכלול השיקולים, נטען לסטייה מידתית של מספר חודשי מאסר, באופן בו תוטל על הנאשמת ענישה של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

עיקרי טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשמת התייחס גם הוא בטיעונו לנסיבות המקרה, כאשר הפנה לכך כי בשונה ממקרים אחרים שהוגשו על ידי המאשימה, מדובר בתקופת עבודה רצופה, במקום אחד. בנוסף, ציין כי מפעם לפעם הגיעו שוטרים למקום ואולם העסק המשיך לפעול ברציפות וללא סגירות, על כל המשתמע מכך. נתון זה אמנם אינו משליך על עצם ביצוע העבירות או חומרתן, אך תמך ברושם השגוי שנוצר אצל הנאשמת כי מדובר במקום עבודה לגיטימי. עוד הדגיש כי הנאשמת לא נהנת מהרווחים שהפיק העסק, שכן עבדה במשמרות וקיבלה שכר עבור כל משמרת; כי במהלך עבודתה ביצעה פעולות טכניות שנועדו לתחזוקה שוטפת של העסק, אך לא שימשה כמנהלת או אשת קש ולא ביצעה פעולות שכשלעצמן, מהוות עבירה פלילית.

בנסיבות האמורות, נטען כי מתחם העונש ההולם מתחיל בענישה צופה פני עתיד או לכל היותר במספר חודשי מאסר בעבודות שירות, והפנה לפסיקה רלוונטית התומכת בעתירה זו.

ב"כ הנאשמת הפנה לנסיבותיה האישיות כפי שעולות מתסקירי שירות המבחן, עמד על היותה אם חד הורית לילדה בת 4 ועל טיפולה המסור של הנאשמת באמה שסובלת מנכות פסיכיאטרית. נטען כי הנאשמת נחקרה בגין האירועים בתיק זה פחות מחודש לאחר לידת בתה, וחקירותיה התקיימו בעודה נושאת את התינוקת על ידה, דבר שהותיר בה חותם משמעותי. עוד התייחס ב"כ הנאשמת בהרחבה להליך השיקומי הממושך והמעמיק שעוברת הנאשמת מזה כ-9 חודשים, ולמוטיבציה הגבוהה שמפגינה בטיפול ובהמשך הטיפול, למען שיקום חייה. הנאשמת הצליחה להסתייע בגורמי

הטיפול, ונטען כי מנהלת כיום, ומזה תקופה ארוכה, אורח חיים נורמטיבי, תפקודי ויציב.

לאור אלה, סבר ב"כ הנאשמת כי בעניינה של הנאשמת קיימת הצדקה לסטות לקולא ממתחם הענישה והוא עתה לאמץ את המלצת שירות המבחן באופן מלא.

בדברה האחרון, נטלה הנאשמת אחריות למעשיה והביעה צער כלפי הנשים שנפגעו מהם. כמו כן שיתפה באורח החיים שניהלה בעבר, בקשיים עמם התמודדה והשינוי שעברה בעקבות החקירה המשטרתית וההליך המשפטי. הנאשמת ביקשה להתחשב במצבה האישי והמשפחתי ולהטיל עליה עונש שיאפשר לה להמשיך בדרך השיקומית.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

כידוע, יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם למעשיה של הנאשמת בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, לנסיבות בהן בוצעו העבירות ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה במקרים דומים.

פגיעה בערכים המוגנים-

המעשים שביצעה הנאשמת טומנים בחובם פגיעה בערכים המוגנים של הצורך לשמור על גוף האדם, להגן על כבודו ונפשו של נשים הנמצאות במעגל הזנות והגנה על נשים מפני ניצולן ועשיית רווחים על חשבון גופן, לשם בצע כסף.

ראו לעניין זה ע"פ 5863/10 **גוטייר נ' מדינת ישראל** (11/7/2011), במסגרתו נקבע: "העיסוק בזנות וצריכת הזנות אינם מהווים עבירה פלילית על פי חוק העונשין... עם זאת כולל הדין הפלילי שורה של עבירות הקשורות בעיסוק בזנות כגון סרסרות, שידול לזנות וסחר בבני אדם למטרת זנות, אשר נועדו ללכוד ב'רשת' הדין הפלילי את אותם הגורמים הפועלים ליצירת תשתית לעיסוק בזנות ולהרחבת ממדיה של תופעת הזנות ושגשוגה עד כדי 'תעשייה' של ממש. זאת מתוך הכרה בכך שאותם גורמים הם הכוח המניע של 'תעשייה' זו ע"פ רוב אף מפיקים מפעילותם רווחים על חשבון העוסקים בזנות".

אשר לנסיבות המעשים-

הנאשמת עבדה כפקידה בבית הבושת לאורך תקופה ממושכת, של חמש וחצי שנים לערך בתדירות של 4 עד 5 פעמים בשבוע ובמסגרת עבודתה סייעה למעשה בתפקודו. בסיום משמרת, נטלה הנאשמת את שכר עבודתה, בסך של 250 ₪, מתוך כספי האתנן במזומן ובשלב מאוחר יותר קיבלה הכנסה חודשית של 10,000 ₪, ששולמו מכספי האתנן.

חלקה של הנאשמת במעשים מתבטא בכך שברשות הנאשמת היה מפתח לבית הבושת והיא פתחה את המקום, ענתה לטלפונים ונתנה הסברים ללקוחות שכללו את תיאור המקום, תיאור הנשים והתשלום הנדרש. היא קיבלה נשים לעבודה, ערכה סידור עבודה, קיבלה את הלקוחות, ניתבה אותם לנשים שסיפקו את שירותי המין, גבתה את התשלום מהלקוחות. עוד במסגרת עבודתה, טיפלה הנאשמת בהזמנות ציוד לבית הבושת, טיפלה בליקויים שונים שהתגלו באמצעות אנשי מקצוע ותחזוקה וכן טיפלה בסידורים חשבונאיים שכללו תשלום חשבונות, הפקדת כספים, סידור חשבונות ושליחתן לרואה החשבון ודווח לנאשמת 1 בדבר ההכנסות השוטפות.

הנאשמת סייעה להחזקתו וניהולו השוטף של בית הבושת באופן שאפשר את הפעלתו והיא היוותה חוליה בשרשרת ניצול הנשים במעגל הזנות. בכך, פגעו מעשיה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, הגם שאין חולק כי במידה פחותה מעצמת הפגיעה הכרוכה במעשי נאשמת 1 אשר נדונה בגין ניהול בית הבושת, והלבנת ההון. הנאשמת קיבלה שכר תמורת עבודתה, ולא מדובר במי שהייתה מורשית חתימה או בעלת הרשאה בנקאית, היא לא שימשה כ"אשת קש" ולא ניהלה את הפעילות במקום.

פסיקה נוהגת-

עיון בפסיקה שחלקה הוגש על ידי ב"כ הצדדים, מעלה כי מדיניות הענישה הנוהגת משקפת בעיקר את היקף הפעילות של בית הבושת, תקופת הפעילות וסוג התפקיד שמילא הנאשם שעומד לדין המגלם את היקף מעורבותו בפעילות העבריינית. ב"כ הצדדים הגישו פסיקה העוסקת במקרים דומים, ככל הניתן, וייחודיות של תיק זה ושל עניינה של הנאשמת, נעוץ בעיקר בתקופת עבודתה הממושכת בבית הבושת.

ע"פ 3116/21 **ליאוניד גילר נ' מדינת ישראל** (10/2/2022) המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סרסרות למעשי זנות, הבאת אדם למעשי זנות וסיוע ולהבאת אדם לעיסוק בזנות; וכן הורשע בעבירות כלכליות של השמטת הכנסה. מדובר בנאשם שהועסק על ידי שניים אחרים, שהפעילו משרד שהציע שירותי מין. הנאשם שימש תחילה כנהג ובהמשך כפקיד ובמסגרת עבודתו נטל חלק בתפעול פעילות המשרד, לרבות ניהול הקשר מול המנהלים ומול הנשים שהועסקו במשרד. תקופת עבודתו במשרד הייתה למשך כ- 20 חודשים. בתקופה זו, נהג לעיתים לפעול באופן עצמאי, להביא את הנשים לידי מעשי זנות מבלי לדווח על כך כחלק מפעילות המשרד וגבה מחצית מדמי האתנן לכיסו. בגין מעשים אלה בית המשפט קבע מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל. בגין עבירות המס נקבע מתחם נפרד. על המערער הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וקנס בסך 10,000 ₪. הערעור נדחה בין היתר נוכח עקרון אחידות הענישה.

באותה הפרשה, בת"פ 66391-07-19 **מדינת ישראל נ' קוקאילוב** (24/3/2022), נדונו עניינים של מעורבים נוספים, חלקם שימשו כנהגים ונאשם 2 שימש כפקיד במשרד ועשה זאת משך כשנתיים, בתדירות של לפחות 4 פעמים בשבוע במשמרות של 12 שעות ביום. בגין האמור הורשע בעבירה של סרסרות למעשה זנות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית והטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מע"ת וקנס בסך 5,000 ₪.

בע"פ 5446/15 **חנימוב נ' מדינת ישראל** (3/3/2016) המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סיוע לסרסרות למעשי זנות בכך שבמשך שלושה חודשים שימש נהג של אישה שהובאה על ידי נאשמים אחרים מקולומביה והועסקה על ידם במתן שירותי מין. תפקידו של המערער היה להסיע את המתלוננת ללקוחות ובסיום המפגשים להחזיר אותה לביתה. עוד נהג המערער ליטול מהמתלוננת את כספי האתנן, למעט הסכום שנקבע כי יישאר ברשותה ואת היתרה היה מוסר לנאשמים האחרים, בניכוי חלקו. בית המשפט המחוזי לא נמנע מהרשעתו של המערער, כפי שהתבקש על ידי ההגנה, קבע כי מתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי עבודות שירות והטיל על הנאשם מע"ת, של"צ בהיקף משמעותי, צו מבחן ותשלום פיצוי למתלוננת. בערעור, שהתמקד בשאלת ההרשעה, עמד בית המשפט העליון על הצטברות מיוחדת של נסיבות שהתקיימו בעניינו של המערער ובגין בוטלה הרשעתו.

בעפ"ג 43097-01-21 **שליחוביה נ' מדינת ישראל** (7/4/2021) המערערת (נאשמת 1) החזיקה וניהלה שתי דירות בהן סופקו שירותי מין, בגין האמור הורשעה על יסוד הודאתה בשתי עבירות של החזקת מקום לשם זנות, ובשתי עבירות

של סרסרות למעשי זנות. דירה אחת החזיקה וניהלה מחודש ינואר 2013 ועד חודש יוני 2015 ואת הדירה הנוספת החזיקה וניהלה מחודש יוני 2014 ועד חודש דצמבר 2014. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מע"ת ועד 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשמת שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, מע"ת וקנס כספי. בעת גזירת עונשה שקל בית המשפט, לצד נסיבותיה האישיות, הרשעה קודמת בעבירה דומה ושיהיו בהגשת כתב האישום באופן שמנע מהנאשמת לבצע צירוף תיקים. בערעור, הופחתה תקופת המאסר, בהסכמה, ונקבע כי המערערת תרצה שני חודשי מאסר בעבודות שירות.

בתיק זה נדון גם עניינו של נאשם נוסף, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סיוע להחזקת מקום לשם זנות, בכך שסייע למערערת להפעיל את הדירה שסיפקה שירותי מין מחודש יוני 2014 ועד חודש דצמבר 2014. בעניינו נקבע מתחם הנע בין מע"ת ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות והוא נדון למע"ת וקנס כספי.

עפ"ג (ת"א) 55244-08-15 **אלפנדר נ' מדינת ישראל** (2/12/2015) המערער הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של החזקה וניהול מקום לשם זנות ובעבירה של סיוע לסרסרות למעשה זנות. המערער החזיק וניהל שני בתי בושת, האחד משנת 2006 ועד 11/2009; ואת השני החל מחודש 3/2009 ועד לסגירתו ביום 29/5/11. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין חודשים ספורים של מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה כספיים. בהתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, שיהיו בהגשת כתב האישום ונסיבות נוספות הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, מע"ת וקנס כספי בסך 3,000 ₪. המערער נמצא בלתי כשיר לבצע עבודות שירות ועל כן נקבע כי תקופת המאסר תרוצה מאחורי סורח ובריה. בערעור, נעשתה בחינה נוספת עם הממונה על עבודות השירות, הוא נמצא כשיר ותקופת המאסר הומרה לריצוי בעבודות שירות.

בתיק זה נדונה נאשמת נוספת, ששימשה כפקידה בבית הבושת משך תקופה בת כשנתיים. בעניינה הגיעו הצדדים לסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש והיא נדונה למע"ת ולקנס כספי מתון.

בת"פ (י-ם) 37747-09-18 **מדינת ישראל נ' בלוב ואח'** (12/9/2019) נאשמת 6 שימשה מוקדנית עבור ארבעה בתי בושת שהפעילו נאשמים נוספים משך תקופה בת כחודש ימים. היא ענתה לפניית לקוחות, מסרה תיאור של הנשים ופרטי המקום והתשלום והייתה מודיעה לבתי הבושת על הגעת הלקוחות ובתמורה, קיבלה תשלום של 20 ₪ עבור כל לקוח. בגין האמור, הורשעה על פי הודאתה בעבירות של סיוע להחזקת מקום לשם זנות ושל סיוע לסרסרות למעשי זנות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין ענישה מוחשית שאינה כוללת מאסר בפועל ומבוססת גם על קנסות כספיים, ועד מספר חודשי מאסר בפועל אשר פעמים רבות ריצויים בדרך של עבודות שירות והטיל על הנאשמת 30 ימי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מע"ת וקנס בסך 500 ₪.

בת"פ (ת"א) 58600-06-17 **מדינת ישראל נ' חנה אמג'ר** (12/9/2018) הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בשתי עבירות של סרסרות למעשה זנות ובשתי עבירות של החזקת מקום לשם זנות. הנאשמת עבדה כמנהלת שני בתי בושת בשתי תקופות זמן, לתקופה כוללת של שלוש שנים ו- 8 חודשים וביצעה תפקידים הדומים במהותם לאלה שמילאה נאשמת 2 בענייננו. בעניינה הגיעו ב"כ הצדדים להסכמה, לאחר הליך גישור, לפיה המאשימה תגביל את עתירתה העונשית למאסר בפועל למשך 6 חודשים, תשלם קנס של 3,500 ₪ ויחולט סך של 40,000 ₪ שנתפס. עמדה זו התחשבה בין היתר במצבה הבריאותי של הנאשמת ובהסדר סגור שערכה המאשימה עם המעורבת הראשית בפרשה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשמת מע"ת וקנס כספי.

בת"פ 66199-06-18 **מדינת ישראל נ' פולוביניצק ואח'** (16/9/2020) הורשעה נאשמת 2 על יסוד הודאתה

בעבירות של החזקה וניהול מקום לשם זנות, מטרד לציבור, סרסרות למעשי זנות והפרת הוראה חוקית (שתי עבירות), בכך שבמשך 5 חודשים ניהלה יחד עם נאשמת 1 דירה בה סופקו שירותי מין, והמשיכה לעשות זאת גם לאחר שהוצא צו סגירה למקום. הנאשמת צירפה תיק נוסף במסגרתו הורשעה בעבירות של החזקה וניהול מקום זנות, סיוע לסרסרות למעשי זנות ומטרד לציבור, בכך שניהלה דירה בה סופקו שירותי מין משך תקופה של 14 חודשים. בית המשפט קבע מתחם כולל הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשמת 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מע"ת, קנס כספי והתחייבות כספית.

בת"פ 2414-08-17 **מדינת ישראל נ' לוינסקי** (28/1/2020) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת מקום לשם זנות, סרסרת למעשי זנות, הבאת אדם לכדי עיסוק בזנות ופרסום שירותי זנות. הנאשם ובת זוגו החזיקו במהלך שנת 2016 ועד תחילת שנת 2017 בתי בושת שפעלו בשלוש דירות שכורות. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר לא מבוטל של חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר עליו מאסר לתקופה של 9 חודשים בעבודות שירות, מע"ת וקנס כספי.

עניינה של נאשמת 1-

כאמור, נאשמת 1 הורשעה בניהולו של בית הבושת משך תקופה של כשמונה שנים, תוך שהסתייעה באשת קש ובפקידות. אין חולק כי נאשמת 1 היא שהתוותה את דרך הפעילות של בית הבושת ועמדה בראש הפעילות העבריינית. נוסף על עבירות המוסר האמורות, הורשעה בעבירות מס, שימוש אסור ברכוש והלבנת הון בהיקף רחב של כ- 22 מיליון ₪.

בגזר הדין, נקבע כי מתחם העונש הנוגע לעבירות המוסר נע בין 24 ועד 40 חודשי מאסר ובאשר לעבירות הכלכליות המתחם נע בין 24 ועד 50 חודשי מאסר. עוד מצאתי לחרוג ממתחמים אלה משיקולי שיקום ובסופו של יום גזרתי על הנאשמת תקופת מאסר כוללת של 24 חודשי מאסר, קנס כספי בסך 200,000 ₪ ורכיבי ענישה נלווים.

בערעור, הוחמר עונשה של נאשמת 1 ונקבע כי תרצה תקופת מאסר בת 36 חודשים, זאת בשים לב לחומרה היתרה שיש לייחס לעבירות המוסר, וכן כי ניתן בגזר הדין משקל יתר לשיקולי שיקום. בית משפט העליון הדגיש את נתוני החומרה, כדלקמן:

הנאשמת 1 פעלה 8 שנים;

ניהלה את בית הבושת ועמדה בראשו;

בנוסף, הנאשמת הורשעה בביצוע עבירות כלכליות בסכומי כסף גבוהים, וזאת בתחכום ותכנון מוקדם (פתיחת חשבון בנק ועוסק מורשה על שם אחרת, רכישת דירה על שם בת הזוג באמצעות חלק מהכנסות בית הבושת);

הנאשמת 1 הפיקה מהעסק הכנסות על סך 22 מיליון ₪;

הנאשמת 1 פעלה בצורה "מתמשכת ומתוחכמת, במטרה להסוואת התנהלותה העבריינית ולהשיא את רווחיה מן העסק הלא חוקי".

כן הובא בחשבון כי לחובת הנאשמת 1 הרשעות בתחום, הגם שהתיישנו.

עמוד 8

קביעת המתחם-

בקביעת המתחם ראיתי להתחשב בעבירות בהן הורשעה הנאשמת ונסיבות ביצוען לרבות פרק הזמן המשמעותי בו ביצעה את המעשים, הפגיעה בערכים המוגנים, ובפסיקה הנוהגת בעבירות דומות.

כאן המקום לציין, כי הבאתי בחשבון כי כל אותם נתוני חומרה שפורטו לעיל בעניינה של נאשמת 1 אינם מתקיימים בנאשמת שלפניי. כך, אין מדובר במי שעמדה בראש הפעילות אלא נמנית על דרג הפקידות, הגם שברף גבוה שלו, אין מדובר במי שגרפה את הרווחים או פעלה להעלמת ההכנסות, אלא סייעה בהתנהלות, מכאן שאף לא הואשמה בעבירות כלכליות. נאשמות 3, 5 אשר שימשו פקידות בעסק, נדונו לעונשים שיקומיים כמפורט לעיל, בהסכמת הצדדים, כאשר בין היתר הובא בחשבון מעמדן בעשיה העבריינית. נוכח פרק הזמן המיוחס לנאשמת שבפניי, והעובדה כי אין המדובר בפקידה בדרג הנמוך, לא ניתן להציב את תחתית המתחם בענישה אשר איננה כוללת מאסר.

אשר על כן, ראיתי לקבוע מתחם ענישה אשר נע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים ושיקולי שיקום

בהינתן מתחם הענישה האמור, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשמת על יסוד הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, וכן לבחון את מידת הסטייה, כדלקמן:

הנאשמת בת 46, אם יחידנית לקטינה בת 4 ומתגוררת עם בתה ועם אמה המתמודדת עם נכות פסיכיאטרית. נסיבות חייה האישיות של הנאשמת מורכבות והובאו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה לעונש. עוד עולה מהתסקיר כי החוויות שחוותה בילדותה וקשיים שחוותה לאורך השנים הם חלק משמעותי מאורח החיים שניהלה ואשר הביא אותה להידרדר לשימוש בחומרים ממכרים ולהיכנס למעגל הזנות, ובהמשך הידרדרה עד לביצוע העבירות בתיק זה.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי, אינה מאופיינת בדפוסים עברייניים ומדובר במעמד משפטי ראשון עבודה. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי כשלעצמו הוא בבחינת אירוע מטלטל בחייה של הנאשמת, ומהווה עבודה גורם הרתעה משמעותי. דברים דומים העלה ב"כ הנאשמת שהתייחס בטיעוני לעונש לחקירתה של הנאשמת במשטרה, פחות מחודש לאחר לידת בתה, והיות מעמד זה כחוויה טראומטית עבודה.

הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן בשלב מוקדם של ההליך, היא נוטלת אחריות מלאה למעשיה ומצרה עליהם. היא מפגינה כיום את פסול המעשים, את החומרה הטמונה בהם, והנזקים שגרמו, מגלה אמפתיה כלפי הקרבנות ומכירה בפגיעה שהסבו מעשיה לנשים נוספות במעגל הזנות. עוד הפגינה הנאשמת את גורמי הסיכון בחייה שהביאו להידרדרות מצבה והעמיקה במניעים שעמדו ברקע לביצוע המעשים.

נתון נוסף שהבאתי בחשבון בעת קביעת העונש המתאים, הוא הפגיעה הצפויה של ענישה בדמות מאסר בנאשמת ובבתה הקטינה. כאמור, מדובר בנאשמת שעומדת לדין לראשונה בחייה ולא ריצתה מעולם מאסר מאחורי סורג וברית. לכך יש להוסיף את הפגיעה הברורה הצפויה בבתה של הנאשמת, בת ה-4 בנסיבות בהן הנאשמת היא אם יחידנית ונעדרת גורמי תמיכה משמעותיים בחייה. עוד נטען כי אמה של הנאשמת בעלת נכות פסיכיאטרית, סובלת ממחלת מניה דיפרסיה ומתקשה לתפקד. הנאשמת היא אשר סועדת אותה ומטפלת בה ובכל הדרוש לה בקביעות, ובנסיבות אלה, עונש מאסר לריצוי בפועל עלול להסב פגיעה גם באם.

כידוע, בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, לאחר קביעת מתחם העונש ההולם וטרם גזירת העונש המתאים, יבחן בית המשפט האם מתקיימות אותן נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, מטעמי שיקום באופן בו ניתן להצביע על תהליך משמעותי המגלה פוטנציאל שיקומי גבוה וממשי כך שהסיכוי לביצוע עבירות נוספות בעתיד הוא נמוך (ראו: ע"פ 5146/14 **עדי אורן נ' מדינת ישראל** (05/02/2015); ע"פ 1288/17 **מדינת ישראל נ' שנהר** (3/10/2017); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14/07/2013)). תסקיר שירות המבחן, בהקשר זה, בעל מעמד משמעותי, אם כי כמובן שאינו מחייב את בית המשפט (רע"פ 5434/07 **שאדי פריג' נ' מדינת ישראל** (9/9/2007)).

אשר לנסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, יש להצביע על שילוב בין נטילת אחריות המשקפת שינוי משמעותי ביחס הרגשי לביצוע העבירה, הבנת חומרת המעשים המובילה ליחס של אמפתיה לנפגעי העבירה וכן קיומה של אינדיקציה אובייקטיבית לתהליך הטיפול, כאשר שילוב זה עשוי ללמד על "סיכוי של ממש שישתקם" (ראה ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18/4/2018)).

בעניינה של הנאשמת הצדדים תמימי דעים באשר לקיומה של הצדקה לסטות ממתחם הענישה שנקבע, מטעמי שיקום, והם חלוקים באשר למידת הסטייה.

ב"כ הנאשמת סבור כי יש ליתן לשיקולי השיקום בעניינה של הנאשמת משקל מכריע. הוא סומך ידו על המלצת שירות המבחן ועותר, כאמור, לאמצה באופן מלא ולהטיל על הנאשמת עונש של מאסר מותנה, צו מבחן וצו של"צ בהיקף גבוה. ב"כ המאשימה מנגד סבורה כי הסטייה ממתחם הענישה יש שתיעשה במשורה, תוך מתן משקל ראוי לחומרת העבירות ושיקולי הענישה, ובהתאם לכך יכול שתתבטא בקיצור תקופת המאסר מאחורי סורג ובריח, אך לא בהימנעות מהטלתו.

תסקירי שירות המבחן מלמדים כי הנאשמת מצויה בהליך טיפולי ממושך, מעמיק ומשמעותי, אשר סייע לה להפנים את גורמי הסיכון בעניינה, לעבד את הקשיים הרגשיים שהדחיקה לאורך השנים ונראה כי העבודה הטיפולית מהווה גורם מרכזי בתהליך שעשתה הנאשמת למען שיקום חייה. היא מגיעה באופן תדיר ורציף, משתפת פעולה באופן אקטיבי בטיפול ומגלה מוטיבציה להמשך הקשר הטיפולי ולהמשך קשר עם השירות תחת צו מבחן לתקופה נוספת.

הנאשמת, מזה כשנתיים, עובדת בחברת סיעוד בטיפול בקשישים ולאחרונה אף הוסיפה עבודה נוספת בתחום השיווק אותה מבצעת מהבית. נתון זה גם הוא מלמד על הדרך השיקומית של הנאשמת והצלחתה לערוך שינוי חיובי בחייה, באופן בו מצליחה להתמיד במקום עבודה נורמטיבי, ולשמור על תעסוקה קבועה ויציבה לאורך זמן.

משאבים משמעותיים נוספים משקיעה הנאשמת בגידול בתה, והיא מצליחה להיעזר בגורמי הטיפול גם כאשר נתקלת בקשיים הנוגעים לתפקודה ההורי ולחינוך הבת.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשמת אשר בעזרת ההליך הטיפולי, מצליחה לנהל כיום אורח חיים יציב ונורמטיבי, ופועלת לשפר את דימויה העצמי, את תחושת המסוגלות שלה ואת רווחתה האישית. כך, הביאה התכנית הטיפולית להפחתה של מידת הסיכון בעניינה.

באשר למידת הסטייה- בהקשר זה, כפי שצוין בבית משפט העליון בעניינה של נאשמת 1, עת מחליט בית המשפט בעניין נאשם פלוני לסטות ממתחמי הענישה, אין פירוש הדבר כי נזנחים כל יתר שיקולי הענישה.

על כן, בנסיבות תיק זה ובהתחשב בהיקף מעורבותה של הנאשמת בפעילות העבריינית ובמשך התקופה בה עבדה בבית

הבושת אני סבורה כי לא ניתן להימנע בעניינה של הנאשמת מהטלת מאסר לתקופת מסוימת, שיכול שתרוצה בעבודות שירות. כידוע, תסקיר שירות המבחן מהווה המלצה בלבד ועל בית המשפט להידרש למכלול נסיבות העניין (ראו ע"פ 4536/21 מיכאל פרץ נ' מדינת ישראל (4/11/2021) וכן ראו רע"פ 8095/17 סטרוסטה נ' מדינת ישראל (26/10/2017)).

יצוין, כי אלמלא ההליך השיקומי שעברה הנאשמת, אשר מקבל ביטוי בכל מישורי חייה ולהערכת שירות המבחן הביא להפחתה במידת הסיכון בעניינה, היה מוטל עליה עונש ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע, היינו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. הסטייה ממתחם הענישה בעניינה של הנאשמת, מקבל ביטוי הן בקיצור מסוים של תקופת המאסר והן באופן ריצויו.

סוף דבר -

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 23/10/22.

ב. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור תוך שלוש שנים אחת העבירות בהן הורשעה.

ד. קנס כספי בסך 15,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים רצופים ושווים החל מיום 1/1/23 ובהמשך, בכל חודש עוקב.

זכות ערעור בתוך 45 יום כדין.

המזכירות תשלח העתק לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ג, 03 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.